

winter, ons vanaf haar hoogzit welkom heette. Ook voor ons zou een winters advies van nut zijn geweest, want door de nevels en de straffe zuidwesten wind was het kouder dan de meesten verwacht hadden. Dit verhinderde Lucy niet om ter plekke het tableau de la troupe te noteren. Een jagende doortrekkende jeugdige slechtvalk was terstond met de noorderzon verdwenen. Veertig brandganzen hadden hier reeds de hele week gepleisterd, genietend van het gefluit van zeer vele smienten met in hun midden ettelijke slobenden en wintertalingen. In zuidwestelijke richting werd een groepje bonte strandlopers, met negatief resultaat overigens, gevisiteerd op de aanwezigheid van krombekken. Ge oefende oren hadden intussen bosruiters en veldleeuweriken geregistreerd. In oostelijke richting betoonde een buizerd zich heel licht.

Bij de Vlinderbalg gekomen waanden we ons in het Wilde Westen: de round-up van de kudde paarden bleek in volle gang. Voor ons een slechte zaak. Niettemin konden we temidden van de smienten en wintertalingen enkele pijlstaarten aan onze vogellijst toevoegen. Verder hield een groep aalscholvers zich op een zandplaat bezig met het drogen van hun vreugels.

Voor mij een ontdekking was de uitkijktoren aan de rand van het Ballastplaatbos waar we op twee niveaus beschenen door de herfstzon een fraai uitzicht hadden van de spuilsuizen tot de Zuidelijke Lob. De regie was ook hier in uitstekende handen. Een havik vrouw kwam jagend op en verdween tot onze spijt achter een rietkraag, terwijl bergeenden, kieviten, een goudplevier, 13 kleine zwanen, een tiental knobbelzwanen en een krakeend hun posities reeds te voren hadden ingenomen. Honderden brandganzen maakten al vliegend duidelijk dat zij nog niet op wintersterkte waren.

Voort ging de tocht, waarbij we wandelend langs bos en veld trekken-de graspiepers, witte kwikstaarten, staartmezen en een groepje van vier buizerds zagen. Een snel jagende donkere valk werd tot vreugde van Lucy inderdaad als een mannetje

Lauwersmeer, 29 september 1990
(Mijn eerste excursie met Avifauna Groningen)

E.F.J. van Bruggen

Een vrouwtje slechtvalk, midden op een opengetrokken stoppelveld aan de Ezumakeeg, schuin van voren belicht door diffuus zonlicht, plotseling opkomend om vervolgens drie akkers eerder haar slag te slaan in grote aantallen 'opwolkende' holendui-ven... Voor mij was dit het hoogtepunt van mijn eerste excursie met Avifauna Groningen!

Om kwart over acht waren we uit Groningen vertrokken met circa 15 deelnemers. Nico Beemster had de leiding en Lucy Jellinek vertegenwoordigde het bestuur. We stopten nabij de Schildhoek alwaar mevrouw slechtvalk, zich voorbereidend op de

slechtvalk gedetermineerd. Twee bruine en een blauwe kiekendief completeerden dit intermezzo.

Inmiddels had onze cafeïne-spiegel een bedenkelijk lage waarde bereikt. Een tankstop werd ingelast in het café-restaurant bij de aanlegsteiger van Lauwersoog, waarbij ook sanitaire problemen konden worden opgelost. En toen over de sluizen linksaf naar de Ezumakeeg, waarover ik u reeds gedeeltelijk rapporteerde. We maakten een rondwandeling rond de akkers over de dijk langs de ingang tot het Dokkumerdiep. We genoten van de luchtgevechten tussen groepen kneutjes, zwermen hovenduiven met een havik, meerdere torenvalken en enkele kiekendieven. Alle eerder waargenomen eendensoorten werden nogmaals waargenomen. Vijf kleine zwanen vlogen majestueus langszij.

Tot slot, wat zat daar op dat zelfde opengetrokken stoppelveld? Velen dachten van een slechtvalk, maar Nico twijfelde. Er werd een omtrek-

kende beweging gemaakt, waarbij en passant een slootje moest worden genomen. De beloning was een blik op een jonge boomvalk aan de verre rand van hetzelfde opengetrokken stoppelveld. Nico's twijfel bleek, hoe kan het ook anders, terecht.

En zo eindigde voor ons deze ontdekkingsreis in de omgeving van het Lauwersmeer met een woord van grote dank aan Nico Beemster en het bestuur.

P.S. Jan Dijk moest iets eerder naar huis. Ter compensatie van de boomvalk zag hij een smelleken een prooi slaan.

Op de terugweg naar Groningen zagen we plotseling 19 kleine zwanen in een bietenveld(!) aan de zuidkant van de Kweiderweg nabij de aansluiting met de Nittersweg. Voor Nico een bijzondere waarneming. Hij vermoedde als oorzaak een gebrek aan Fonteinkruid.